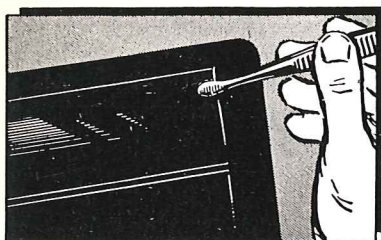
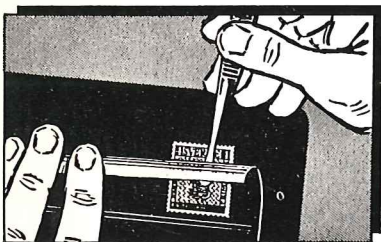

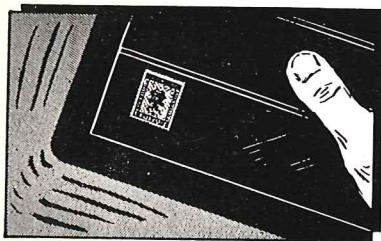
LØFT!

BØY OPP, SETT INN OG SLIPP!

SITTER UBEVEGELIG!

VISIR er enkelt å hankses med!
Se illustrasjonene ovenfor!
Prøv selv!

Alle snakker om

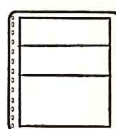
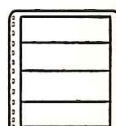
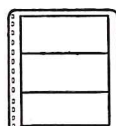
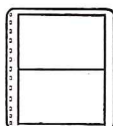
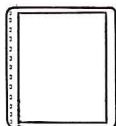
fordi det er så lett å montere i VISIR!
fordi merkene gis varig beskyttelse i VISIR!
fordi det blir best og billigst i lengden med VISIR!

Prøveblad i valgfri utførelse nkr. 3,10, portofritt. Åtte kombinasjoner på svart eller hvit kartong.

24 blad, sortering etter ønske i R 7-perm nkr. 90,—.

24 blad, sortering etter ønske i R 9-perm nkr. 105,—.

Slik ser bladene ut — slik er stripenes oppdeling.

For enkle merker i alle størrelser, par, striper, blokker, frimerkehefter, brevstykker og hele brev osv.

fra **WENNERGRØN-CAPPELEN A/S, Oslo**, eller

FRIMÄRKSHUSET AB

Norsk Filatelistisk Tidsskrift

UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

Redaktører:

F. C. MOLDENHAUER JR. (ansv.)

EIVIND EVENSEN

Postboks 49 . MINDE . BERGEN

Forretningsfører:

O.r.sakfører LEIV A. BRECKE

Torggt. 1 . Oslo

Tidsskriftet sendes gratis til medlemmene i klubber tilsluttet Norsk Filatelistforbund.

Årsabonnement Norge kr. 16.—.

Annual Subscription all Foreign Countries kr. 20.—.

Annonsepriser . Advertising rates (fra 1/4 1962):

Forside	kr. 150,—
1/1 side	» 175,—
1/2 »	» 100,—
1/4 »	» 60,—
1/8 »	» 35,—
1/16 »	» 25,—

Ved innrykking 6 ganger gis 10% rabatt på ovennevnte priser.

Små-annonser:

kr. 2,— pr. linje, minstepris kr. 10,—. Bare forskuddsbetalte småannonser blir tatt inn.

Opplag: 2250 eksemplarer.

Tidsskriftet kommer ut med ti nummer om året. I månedene mai/juni og juli/august blir det sendt ut dobbeltnummere.

Bestillinger på tidsskriftet, særtrykk, enkelte nummer samt korrespondanse angående annonser, sendes forretningsføreren

Forbundets postgironummer er: 69 268

Bankgironummer er: F 8299 B/179.

Korrespondanse angående tidsskriftets redaksjon sendes redaksjonen direkte.

Trykt hos Ed. B. Giertsen A/S, Bergen.

PRISLISTE OVER NORSKE FRIMERKER

og førstedagsbrev november 1963 utgitt av Norges Frimerkehandlerforening til salgs i alle frimerkeforretninger. Pris kr. 1,50
+ porto 25 øre.

ALLE NORSKE FRIMERKER

kjøpes kontant. Innkjøpsliste januar 1964 over brukte og ubrukte frimerker samt førstedagsbrev sendes mot kr. 1,25 i ubrukte frimerker.

ANTON HOLMBOE

Frimerker en gros.

Prof. Dahls gate 53 B, Oslo 3.

Telf. 55 12 25.

Medlem Norsk Frimerkehandler Forening.

Godt utvalg

i norske og skandinaviske frimerker. Pakker fra alle land.

Albums — Kataloger — Rekvisita etc.

S. D. MELBYE

Frimerkeforretning,

Universitetsgaten 11 — Oslo —

Medlem Norsk Frimerkehandler Forening.

Besøk

Postmuseet

Åpningstider:

Søndag	kl. 12—15
Tirsdag	» 10—15
Torsdag	» 10—15
Fredag	» 10—15

VESTTYSKLAND og DDR

Vesttyskland og DDR såvel som Schweiz, Liechtenstein, Østerrike og Vatikanet, Europa-Union 63, Olympiade 64 og Røde Kors 100 år leveres med kun 20 % tillegg til pålydende i abonnement. Etterkrav eller forskuddsbetaling.

Bergsträsser Briefmarkenversand,

6104 Jungenheim. BUNDESREPUBLIK.

Nr. 1 — JANUAR 1964 — 23. årgang

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

Redaktører: F. C. MOLDENHAUER JR. (ansv.) og EIVIND EVENSEN

Centraltrykkeriets antikvautgave.

20 øre nr. 58 og nr. 63 pl. I.

Med utgangspunkt i Centraltrykkeriets prøvelevering den 5. juli 1893 av en del 3, 5, 10 og 20 øres merker har det vært foretatt enkelte spekulasjoner med hensyn til forekomsten av tidlige grovtaggede merker av nr. 56 og 57. (Se: E. C. H. i N. F. T. 1953 side 27.)

3 øre nr. 56 tagget $13\frac{1}{2} \times 12\frac{1}{2}$ var på det tidspunkt forlengst katalogisert. Merkene kan ifølge Norgeskatalogen bestemmes ved hjelp av vingetyperne og avstemplingen. G. Caspersen sier imidlertid i sin bok om denne utgave at 3 øre nr. 60 finnes med for tidlige avstemplinger. Man må derfor ikke legge for stor vekt på stempelets datering, spesielt fordi også feil innstilte stempler forekommer.

E.C.H. nevner i sin artikkel en så tidlig dato som 19-1-94 for 10 øre nr. 57. Jeg har også sett nevnt merker stemplet de første måneder av 1895. Tidligste levering av 10 øre nr. 62 til Frimerkeforvalteren fant sted 4-5-95. Man må i den forbindelse være oppmerksom på at et litt utydelig 6-tall lett kan leses for et 5-tall.

Den «endelige» omstilling av perforeringsmaskinen fra $14\frac{1}{2} \times 13\frac{1}{2}$ til $13\frac{1}{2} \times 12\frac{1}{2}$ fant sted høsten 1893, ifølge Håndbok over Norges Frimerker del I side 24. Det første merke som regulært ble tagget $13\frac{1}{2} \times 12\frac{1}{2}$ var 5 øre nr. 61. Det ble levert fra trykkeriet i tiden 16-12-93 til 10-1-94. Umiddelbart før var 20 øre nr. 58 levert fra trykkeriet, nemlig i tiden 29-11-93 til 13-12-93. Det gikk altså bare 3 dager fra det fintaggede 20 øre nr. 58 ble levert, til man startet leveringen av det grovtaggede 5 øre nr. 61.

Når ble så perforeringsmaskinen omstilt? Var det den 14. eller 15. desember? Eller var det muligens først den 17. eller 18. desember? I så fall må 5 øre nr. 61 forekomme fintagget. Eller foregikk omstillingen f. eks. allerede den 10. desember?

20 øre nr. 63 pl. I ble trykt fra samme plate som nr. 58. G. Caspersen anslår i sin bok opplaget til ca. 800.000. I følge «Regnskabsbog vedkommende Frimærke-Fabrikationen», også kalt Schives dagbok, under offentliggjørelse i Frimerke-Kontakt, ble nr. 63 levert fra trykkeriet i tiden 11-9-94 til 6-11-94, men først utlevert til Frimerkeforvalteren 9-10-95, altså nesten et år senere.

Nå er saken den at undertegnede har funnet flere eksemplarer av nr. 63 pl. I stemplet før 9-10-95. Jeg nevner dem etter dato: Christiania 22-12-94, Trondhjem 26-II-95, 2 merker stemplet Grimstad mars 1895, hvorav det ene den 1. mars, det andre 3. eller 8. mars, Farsund 6-V-95 og Christiania 8-V-95. Enkelte av disse kan selvfølgelig være feilstempler, men neppe alle. (20 øres merker i min besittelse stemplet Grimstad senere enn mars 1895 er nr. 58.)

Av dette må man kunne trekke den konklusjon at — enten er datoen 9-10-95 feil, eller så ble virkelig perforeringsmaskin omstilt før leveringen av 20 øre nr. 58 var avsluttet, slik at et ukjent antall av disse ble grovtagget. Det blir da en vurderingssak om man vil katalogisere dem under nr. 58 eller 63.

*

Etter at denne artikkel var ferdig skrevet, ble jeg oppmerksom på en anmeldelse av G. Caspersens bok om «Centraltrykkeriets utgaver» i Nordisk F.T. 1942 side 68/70. T. Soot-Ryen kommer i denne sin anmeldelse inn på nøyaktig de samme spørsmål vedr. nr. 58 og 63 I. Til tross for at problemstillingen derfor ikke er ny, tror jeg det kan være av interesse å bringe saken frem i lyset igjen, spesielt i forbindelse med Håndbokens 2. bind, og jeg har ikke funnet noen grunn til å endre på innholdet i min artikkel.

Eivind Wirsching.

I grunnen forstår vi ikke hvorfor vi er redaktører for dette ærværdige og seriøse blad. For skal vi tro på alle de forståegpærne som gjennom årene har fortalt oss at det og det ikke skulle være tatt inn i bladet eller det refuserte er noe av det beste som overhodet er skrevet — så må det finnes mengder av velformede redaktøremner rundt om i landet. Ja, det er så vi rent blues over den freidighet vi i vår enfoldige uforstand la for dagen den gang vi absolutt frivillig og blåøyet tok på oss dette ærefulle verv. Hadde vi visst at det såvel på Jessheim som andre steder i dette vårt vakre fedreland finnes personligheter med en langt mer velutviklet redaksjonell habitus for ikke å snakke om velformet penn og strinøent tankegang da hadde vi såvisst latt vår forgjenger fortsette sitt uegennyttige arbeid. Vi har alltid oppfattet vår oppgave dithen at vi etter beste skjønn skal lage et blad av det stoff som til enhver tid foreligger. Hvis en innsendt artikkel ikke passer trodde vi det var vår rett og plikt å refusere den — likesom vi var firkantet nok i hodet til å tro at det var god redaksjonell praksis å rette direkte feil i manuskripter. Men vi var nok på villspor. Redaktørenes oppgave består i å ta inn alt som kommer til bladet ledsaget av innsendernes trusler om både det ene og det annet — samt etterpå å ta mot kjeft både muntlig og skriftlig fra både dem som har oppfattet og misoppfattet det som sto skrevet, enhver form for redaksjon viser en maktbrynde som ikke lover godt.

En god venn av oss uttalte en gang de bevingede ord at «det finns ikke merkelige folk enn frimerkesamlerne» og det er sant og visst i alle måter for å sitere Luther. Hvis vi i et øyeblikks lettsindighet

REDAKSJON

skulle servere bare en brøkdel av alle de trusler som i årenes løp er blitt oss til del, ville våre lesere rødme av skam. At vi blir kalt for, ja kort og godt «forbundsstigevennlige» anser vi for koselig og rettferdig etter alle de pene ord forbundsledelsen er blitt til del — vi tviler litt på om presidenten er enig. Vi nordmenn blir gjerne regnet for å være godmodige og sidrumpet, men det stemmer ikke — en rekke ledsagerbrev forteller om noe annet. Hos mange er truslene bent frem blitt et munnheld. For en tid siden fikk vi et innlegg fra en leser med et lite og nokså uskyldig stikk til Poststyret — en ting vi med glede ville tatt inn om ikke ledsagerbrevet forlangte innlegget trykt i første nummer av bladet for ellers går jeg til den og den. En trussel som selvfølgelig forårsaket at innlegget gikk i papirkurven. I mange tilfelle minner ledsagerbrevene om guttungen-taliteten om at hvis du ikke gjør som jeg vil så skal jeg trøkke til deg i trynet, eller — jeg skal si det til faren min — jeg skal få min bror til å ta deg.

Det har fra flere hold — i parentes ikke fra Arnstein Berntsen — kommet klager over at vi tok inn Bjørn Melbyes angrep på presidenten. Siden herr Melbye nå har tilskrevet en rekke filatelistklubber og sitert det avsnittet i sitt innlegg som vi strøk, skal det være oss en sann fryd å gjøre leserne delaktige i det følgeskriv herr Melbye sendte redaksjonen, og så får kanskje leserne et bedre grunnlag til å vurdere om vi gjorde rett eller galt ved å trykke innlegget.

Oslo, 21. nov. 1963.

Norsk Filatelistisk Tidsskrifts redaksjon,
Postboks 49,
Minde pr. Bergen.

Jeg tillater meg vedlagt å oversende d'herrer redaktører en artikkel til inntagelse i første nr. av tidsskriftet.

Artikkelen er et tilsvarende på Berntsens «private bemerkninger» til herr Werenskiolds kritikk av deler av Håndboken.

Artikkelen må tas inn i sin helhet eller returneres. Bare de vanlige tekniske rettelser tillates. Den taler ellers for seg selv, og ønskes tatt inn selv om herr Werenskiold har sendt inn sitt tilsvarende. Bare i det tilfelle at Berntsen sender dere en epistel om at det skal gjøres kjent at manus til 1863-utgaven er mitt arbeid, at han har bygget på denne, kan forårsake at denne min artikkel ikke blir tatt inn. Jeg har skrevet til ham og sagt fra om dette, og ellers gitt ham inn, men kjenner

jeg ham rett kommer han ikke til å foreta seg noen ting, han er nok for liten til det.

Han fortjener derfor — etter min mening — denne skyllebøtten, og så får vi se hva han har å si til sitt forsvar.

Hvis artikkelen ikke blir tatt inn i tidsskriftet, fristen er satt til 25. ds. ser jeg, kan jeg opplyse at den i sin helhet vil bli tilstillet samtlige klubber i landet i flere eks. til hver, og også vil komme i Nordisk. Jeg så naturligvis helst at den kom inn i Norsk.

Hvis retur må jeg på forhånd be om redaktørens redegjørelse for hvorfor. Denne vil da komme som en hale på min artikkel når jeg sender den rundt.

Svarporto vedlegges.

Deres

Bjørn Melbye.

Ikke sant det var et hyggelig vennlig brev? som vel taler for seg selv. For ordens skyld skal vi også få sitere det avsnitt vi strøk i herr Melbys innlegg.

«Etter det som er skjedd, hvorav presidentens selvgode bemerkninger til herr Werenskiold også er en medvirkende årsak, skal jeg hermed få meddele at jeg melder meg ut av samtlige foreninger som står tilsluttet Norsk Filatelistforbund — med øyeblikkelig virkning. Så lenge vi har en såkalt president av herr Berntsens kaliber, er det meg en umulighet å sokne til noe han har med å gjøre. Jeg forstår også i dag bedre hvorfor en del filatelistklubber har valgt å stå utenfor forbundet.»

*

Det må være en forferdelig jobb å være redaktør for NFT vil vel de fleste si etter dette. La oss straks og utvetydig slå fast at det er det ikke. Tvert imot — det er et hyggelig og på mange måter givende gjøremål. For de ting vi her har påpekt er unntagelsene. Hver dag får vi gode og vennlige brev med råd og vink og ros — en ros som får oss til å rødme. Heldigvis er de norske samlerne saklige og greie og i mange tilfelle så beskjedne når det gjelder seg selv og sine kunnskaper at det er rørende. Men som vi ovenfor har skrevet så finns det brudne kar også hos oss — kalkede graver som forsøker å forsure tilværelsen for sine medmennsker. Deres trusler viser at det de har å fare med etter deres egen mening er egnet for papirkurven — ellers måtte jo truslene være unødvendige.

Vi vil få lov å ønske våre medarbeidere — våre trofaste leverandører av artikler — våre gode samlervenner og lesere et godt og fredelig nytt år med minst mulig skitten vask og med mye fordragelighetens og vennskapets ånd.

Hvem skal man tro?

Frimärkshuset AB, Stockholm melder seg gjennom flere annonser i filatelistpressen som kjøper av bl. a. Slesvig CIS for en meget høy sum.

Undertegnede leser har lenge ønsket en nærmere forklaring på bakgrunnen for de katalogiserte Slesvig-merker (Plebiscit). Først nu har jeg fått et kortfattet innblikk i foranledningen til de 3 utgaver (jfr. de nordiske Skandinavia-kataloger). Den kjente danske filatelist Aug. Petersen (†) — i sin tid også bl. a. hovedred. av Nordisk Fil. Tidsskrift har i et kortfattet oppsett i nevnte organ (årgang 1921) gitt den historiske bakgrunn for disse utgaver.

Under konfrontasjonen mellom herr P.s artikkel og årets Afa (Skand.) og Facit merket jeg meg bl. a. følgende uoverensstemmelser:

Herr P. sier: «merkene er fremstillet i boktrykk og tagget 13».

AFA 64 sier: de 3 utgaver er tagget 14 x 14½ — på vannmerket papir kors.

Facit 64 sier: den 1. utgave (og dermed også C.I.S.-merkene) er tagget 14 x 14½ (pf. og mark) som AFA — men papir «utan vattenmærke».

Den 2. utgave (1. Zone) på papir med vattenmærke Kors — tagging er ikke nevnt overhodet.

Hvem skal man så tro? Hvem er det som slurver?

Den enfoldige.

Innbinding av NFT

I likhet med tidligere år vil der også i år bli anledning til å få bundet inn årganger av NFT. Dessverre har våre bokbindere måttet legge på prisen — den er nå kr. 12.— pr. bind inneholdende to årganger. I tillegg kommer oppkravsfrakt.

De av leserne som er interessert i innbinding må derfor sende sine årganger, buntet to og to — slik som disse ønskes bundet — til Redaksjonen, Postboks 49, *M i n d e i n n e n 2 9 - 2 - 1 9 6 4*.

Tidsskrift som kommer senere enn denne dato blir returnert i oppkrav uten å være innbundet. Dersom omslagene ønskes med i bindet lar man disse være på de enkelte nummer — ønsker man ikke omslaget med fjerner man dette før avsendelsen.

Husk å oppgi om innbinding ønskes i blå, burgunderrød eller grønn granitol.

Neste anledning til innbinding blir ikke før 1966 — om vi da lever og har helsen — så ønsker man NFT innbundet bør man bestemme seg for dette nå.

Annonsefrist for marsnummeret:

1. MARS 1964

PROFILER

Jeg minnes:

Henrik Dethloff

Man går ikke vanligvis og bærer i hukommelsen det første møte med den eller den person. Når jeg likevel kan si at det første møte jeg hadde med frimerkehandler Henrik Dethloff ennå står levende for meg, så har det en bestemt bakgrunn:

Jeg var ikke nådd lenger i levealderen enn hva man betegner som «en oppløpen skolegutt». Jeg var mektig interessert i frimerker, og leste alt om filateli (fra perm til perm) og støtte svært ofte på «gjennomgangs-figuren» i den tid, Henrik Dethloff. Han var i min frimerkebevissthet en person som sto høyt på en sokkel og skuet vidt utover dronning Filatelias rike.

En sommer var jeg på feriegjennomreise i hovedstaden, Kristiania het byen den gang. På mitt program hadde jeg også denne post å få besøke en frimerkehandler. Jeg hadde egentlig tatt sikte på Olaf Halvorsen hos hvem jeg som skolegutt hadde handlet meget pr. brev. Men jeg «misset» hans adresse, og måtte oppgi det. I stedet bar det av sted til Henrik Dethloff.

I et knøtt lite lokale — skyggefullt — trangt innesluttet i en mellompassasje sto jeg så en varm sommerdag, ansikt til ansikt med min «sokkel-mann». Han mønstret meg kritisk, og jeg bar frem mitt ærend. Stammende betrodde jeg ham at jeg var på ferie, og at jeg gjerne ville kjøpe frimerker til min «hele verden-samling». Hvor meget har du tenkt å kjøpe for, sa han. Min pengepung var relativt velspekket med sparepenger, reservert for frimerkekjøp.

Da skal jeg hjelpe deg, sa han «så du får noe igjen for sparepengene dine». Han bar frem to tykke album tett besatt med merker. Øynene mine lyste ettersom vi bladde oss fremover. Dethloff førte an innen for de landområder jeg helst ville konsentrere meg om. Jeg vendte hjem med en god tilvekst til min samling. Og jeg forsto senere, da jeg fikk mer erfaring at *frimerkekjenneren H. D. hadde vært mer enn hjelpsom.*

Etter denne personlige kontakt fikk jeg av og til sendende utvalg fra ham. I et Norgeshefte støtte jeg engang på Norge nr. 1, med et noe sterkt riststempel. Jeg lurte på om ikke eksemplaret var «dobbeltfoten» — lett å overse i farten grunnet stemplet. Prisen var så vidt jeg erindrer ca. 9,— kr. (omkring 1922). Jeg varslet Dethloff og spurte brevlig om ikke eksemplaret var ovennevnte variant. Jo — så sannelig», svarte Dethloff

og er du interessert i denne, er eksemplaret ditt «— og til den pris som opprinnelig er notert. Slike gutter liker jeg, som har øynene med seg.»

Slik tydet jeg personen H. D. dengang: *en tvers igjennom real handler — en meget hjelpsom samlervenn — og en stor frimerkekjenner.*

At dette bilde traff midt i blinken fikk jeg erfaring for etter hvert. Og jeg tillater meg å gjøre Alf G. Johnsens ord til mine da han som Oslo-klubbens formann ved Henrik Dethloffs gravferd bl. a. uttalte (omtrent slik): *«Vi har i deg lært å kjenne mannen med det store, store hjerte og med den alltid hjelpende hånd. Jeg vet ikke at jeg har kjent noen der som du ofret eget arbeid, satte egne interesser til side til fordel for andre.»* Gode ord, og sanne ord!

H. D.'s store livsinteresse var filatelen. Han besatt nettopp de egenskaper, som er betingelser for å prestere filatelistiske ytelser utover det alminnelige: en skarp iakttagelsesevne, en beundringsverdig farvesans og en fremragende hukommelse. Han ble en ekspert som ble søkt fra de forskjellige.

Organisasjonsmessig sett hørte han med i Oslo-klubbens 1. generasjon. Der ble han medlem allerede i 1887. Alle de tillitsverv klubben kunne skilte med ble gjennom årene lagt på hans skuldre. Også innenfor det nordiske samarbeid satte han dype spor etter seg — ikke minst når det gjelder et felles filatelistisk organ (Nordisk Fil. Tidsskrift). *I hele 31 år var han fast medarbeider og spesialredaktør av nyhetsavd.* (i noen år også hovedred.) Nordisk filateli har vel aldri hatt et så markert høyverdig ansikt som i de årene redaksjonsteamet Dr. Justus Anderssen, Henrik Dethloff og Nils Strandell ledet ovennevnte organ — den førstnevnte med alle sine

—>

Frimerkepressen går.

Norge.

Til Oslo Arbeidersamfunds 100-årsjubileum den 17. februar kommer som før meldt 2 merker i verdiene 25 og 50 øre.

Island.

I anledning 50-årsjubileet for Islands eldste rederi, «Eimskipafélag Islands», blir det på jubileumsdagen 17. januar sendt ut et mangefarget 10 kroners merke med bilde av flaggskipet «M/s Gullfoss». Selskapet har for øvrig i dag en flåte på 12 skip som regelmessig anløper havner i 15 land.

Algerie.

Til Røde Kors jubileet ble det den 8. desember sendt ut et 0.25 NF merke, og den 15. desember ble det også sendt ut et 0.25 NF merke i anledning 15-årsjubileet for menneskerettighetserklæringen.

originalartikler om Norges frimerker, den annen med sin nyhetsavdeling og Strandell med sin eminente litteraturspalte.

Dethloff som hadde vært en ivrig samler helt fra guttedagene eide i sin tid også store samlinger. Hva disse angikk hevdet han alltid den oppfatning at man burde være generalsamler — men spesialisert — og hans samlinger, av de nordiske lands frimerker sto der i sin tid ry av. Utenfor Norge var det særlig Grekenlands (Hellas) og Tyrkias eldste merker som interesserte ham.

Innenfor norsk filateli lever hans navn som en verdig parhest til dr. Anderssen — i det intime samarbeid med sistnevnte gjennom mange år — et arbeid som fant sitt beste uttrykk gjennom utgivelsen av de to utgaver «Norges frimerker 1855—1914» og i den siste utgave «Norges frimerker 1855—1924» — for hvilke forfatterne bl. a. også ble tilkjent Crawfordmedaljen (silver gilt) av selveste Royal Philatelic Society, London. Jeg minner om at Oslo Filatelistklubb i 1940-årene innstiftet en minnemedalje, Anderssen—Dethloff-medaljen som tildeles filatelister som har gjort en fremragende innsats til beste for norsk filateli.

Når det gjelder H. D. er det også verdt å nevne at han fungerte som juryformann ved den 1. internasjonale frim.utstilling (Kristiania 1924) — og da ved siden av slike navn som: direktør N. Strandell (Sverige), oberst Ramsing (Danmark), Fred. J. Melville (Gr. Brittain), bankdir. van der Schooren (Nederland), og dr. phil. Herbert Munk (Tyskland).

Til slutt noen få biografiske data: født i 1867 — etter eksamen fra Handelsgymn først ansatt i firmaet Eckersberg, senere hos sin far. Etablerte seg som frim.handler 1908, men hadde også enkelte sideverv. Dethloff ble ingen gammel mann — han døde 1925, 58 år gammel.

H.

Andorra.

Den 18. januar sender Andorra ut et 0.25 F merke i anledning frimerkeutstillingen Philatex i Paris 1964.

Australia.

Den nye bruksserien blir supplert med 10 sh og £ 1 merker den 26. februar. Som de øvrige høye verdier i den nye bruksserie gjengir også disse 2 merker oppdagelsereisende, denne gang Matthew Flinders og George Bass. 10/— merket kommer på 150-årsdagen for Flinders død, og Bass oppdaget bl. a. Bass-stredet.

Belgia.

Årets anti-tuberkulose-serie kom den 9. des., og motivene er denne gang barne-tegninger av Rubens. Verdiene er 50 c + 10 c, 1 F + 40 c, 2 F + 50 c, 2.50 F + 1 F, 3 F + 1 F og 6 + 2 F.

Burundi.

Den 10. desember ble det sendt ut en serie på 6 merker i anledning 15-årsjubileet for menneskerettighetserklæringen. Verdiene er 0.50, 1.50, 3.50, 6.50, 10 og 20 F.

Forenede Nasjoner.

Årets første FN utgave kom den 13. januar og består av 2 verdier 5 c og 10 c. Merkene ble utgitt til ære for IMCO (Interstatlige maritime rådgivende organisasjon). Merkene gjengir handelsskip.

Frankrike.

2 nye merker i serien med franske byvåpen kommer den 27. januar. Verdiene er 0.01 og 0.02 F, og merkene gjengir våpnene fra Niort og Guéret. Begge merker er som vanlig i flerfargeuttrykk.

India.

Til Barnas Dag den 14. november ble det sendt ut et 15 nP merke og til 15-årsjubileet for menneskerettighetserklæringen ble det den 10. des. sendt ut et 15 nP merke med bilde av Eleanor Roosevelt.

Israel.

Serien med fiskemotiv vi meldte om i forrige nummer ble utgitt 16. desember og merket med profilen av D/s «Shalon» kom og den 16. desember.

Italia.

Til 100-årsdagen for Giuseppe Gioachino Bellis død ble det den 14. november sendt ut et 30 lire merke med dikterens portrett. Frimerkets dag den 1. desember ble også i år feiret med eget frimerke i verdien 15 lire. Merket gjengir en blomst hvor 5 frimerker danner kronbladene.

100-årsdagen for komponisten Pietro Mascagnis fødsel ble også feiret med et frimerke i verdien 30 lire den 7. desember. Hans mest kjente verk er Cavaleria Rusticana.

Jugoslavia.

Den 10. desember ble det sendt ut en serie på 5 merker med portretter av avdøde jugoslaviske

kulturpersonligheter. Verdiene er 25, 30, 50, 65 og 100 dinar. Samtlige merker er i sort trykk på tonet papir.

Kenya.

For å feire Kenyas selvstendighet den 12. des. ble det utgitt en ny bruksserie med inskripsjonen «Uhuru 1963». Merkenes viser landets næringsliv og natur. Verdiene er: 5, 10, 15, 20, 30, 40, 50 og 65 cents og 1, 1/30, 2, 5, 10 og 20 sh.

Nederland.

Serien som ble utgitt til 150-årsjubileet for kongedømmet i Nederland (NFT nr. 9/1963) er blitt supplert med en 5 c verdi med samme bilde som 4 c merket som ble utgitt den 21. november.

Til 500-årsdagen for generalstatenes første møte i ridderhallen i Haag den 9. januar 1464 ble det den 9. januar i år utgitt et 12 c merke med bilde av ridderhallen.

New Hebrides.

Den 25. november kom første del av den nye bruksserien fra denne øygruppen i Stillehavet. Som vel de fleste vet er øygruppen halvt fransk og halvt engelsk koloni og alle merker bærer derfor inskripsjonene «RF og E II R». Verdiangivelsen er i gullfranc, og en gullfranc tilsvarende 2/4 d engelsk mynt eller 1.595 franske franc. Den nye serien består i alt av 24 merker, henholdsvis 12 med fransk og 12 med engelsk innskrift. Begge seriene er for øvrig identiske så vel i motiv som i farger, og trykket i den franske stats frimerke-trykkeri.

Verdiene i den første tredjedel av seriene er 15, 30 og 50 centimes og 2 F og gjengir fugl, fisk og kokusnøtter.

Northern Rhodesia:

Dette landet er igjen kommet tilbake som eget samleområde i og med oppløsningen av Rhodesia-Nyasaland Føderasjonen. Den nye bruksserien kom den 1. desember og samtlige verdier gjengir Northern Rhodesias våpen og dronning Elizabeths portrett mot forskjellige bakgrunnsfarger på de forskjellige merker. Verdiene er 1/2, 1, 2, 3, 4, 6, 9 d og 1, 1/3, 2, 2/6, 5, 10 og 20 sh. Formatet på verdiene 2 sh og oppover er ca. 1 1/2 gang størrelsen av de lavere verdier.

Nyasaland.

Den provisoriske utgave vi meldte om i nr. 9/63 ble avløst av en definitiv bruksserie den 1. januar. Serien gjengir natur og næringsveier i landet. Bruksserien består av følgende verdier: 1/2, 1, 2, 3, 4 og 6 d, 1, 1/3, 2/6, 5 og 10 sh og £ 1.

Papua & New Guinea.

Den 5. februar blir det utgitt 4 nye bruksmerker i verdiene 11 d, 2/5 d, 2/6 d og 5/—. Merkenes gjengir innfødte masker.

Den 4. mars blir det utgitt 2 merker i verdiene 5 d og 2/3 d i anledning de første alminnelige valg til Papuas parlament. Begge verdier vil vise en hånd som slipper en stemmeseddel i en stemmeurne.

Polen.

Som en tributt til det statlige hesteoppdrett i Polen ble det den 30. desember sendt ut en serie på 10 merker med hestemotiv. Hesteoppdrett, særlig arabiske hester, i Polen er verdenskjent.

De 3 laveste merker er 3-kantet, de øvrige merker er i normalformat. Verdiene er 20, 30, 40, 50, 60 og 90 gr og 1.55, 2.50, 4 og 6.50 Zl. Til de 9. olympiske vinterleker i Innsbruck blir det i jan. sendt ut en serie på 8 merker som gjengir de forskjellige sportsgrener mot en bakgrunn av de olympiske ringer. Verdiene er 20, 30, 40 og 60 gr og 1, 2.50, 5.60 og 6.50 Zl.

Portugal.

En serie på 3 merker til 10-årsjubileet for det portugisiske luftfartsselskap TAP ble utgitt den 1. desember. Verdiene er 1, 2.50 og 3 Esc.

Ryukyu Islands.

Et nytt 20 c merke i bruksserien vil bli utgitt den 20. januar. Merket gjengir en shudun-danser.

St. Christopher Nevis Anguilla.

Denne øygruppen i det Karibiske Hav tilhører de tidligere Leewards Islands og er kanskje bedre kjent under sitt gamle navn St. Kitts etc. Øyene fikk en ny bruksserie den 20. november og som vanlig for moderne engelske kolonimerker gjengir også disse øyenes natur og næringsveier. Verdiene er 1/2, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 10, 15, 20, 25, 50 og 60 cents samt 1, 2.50 og 5 dollars.

Sierra Leone.

BPA's komité mot uønskete frimerker melder at alle overtrykksvariantene i Sierra Leones siste serie med overtrykk med bl. a. årstallene «1853, 1859, 1863» er fremstilt med hensikt og Gibbons bl. a. kommer ikke til å katalogisere disse varianter. Samlere frarådes å kjøpe disse «varianter».

Tyrkia.

En ny bruksserie ble utsendt i desember. Motivene er betydningsfulle nasjonale byggverk. Verdiene er 1, 1, 5, 10, 30, 50, 60, 100 og 150 Kurus. Den laveste verdi forekommer i 2 forskjellige farger med samme motiv.

Likeledes er det utsendt en ny serie tjenestemerker i verdiene 1, 5, 10, 50 og 100 kurus.

Zanzibar.

For å feire sin selvstendighet sendte Zanzibar den 10. desember ut en serie på 4 merker alle med innskriften «Uhuru 1963». Verdiene er 30 og 50 cents og 1/30 og 2/50 sh. Et av merkenes gjengir landets hovedprodukt, krydderet nellik.

Østerrike.

Den 26. november ble det utgitt et frimerke i verdien 3 S + 70 g i anledning Frimerkets dag 1963. Samme dag ble det også utgitt et frimerke i verdien 2 S i anledning julen.

Over alle grenser

Danmark: Jens Arnberg, stud. vet., Hollændervej 7, København V, er ivrig frimerkesamler og fattig student. Er interessert i kontakt med en norsk samler for bytte Danmark—Norge.

Nederland: J. van den Boogert, Urlusstraat 19, Utrecht, ønsker bytteforbindelse med norsk samler for å bytte norske mot hollandske merker.

Frimerketegner Arne E. Holm stiller ut.

Den første utstilling på nyåret i Bergens Kunstforening åpnet den 10. januar og inneholdt blant annet en virkelig godbit for frimerkesamlerne idet grafikerens og professorens og frimerketegneren Arne E. Holm foruten en rekke grafiske blad også presenterer 7 store kartonger med frimerketegninger og utkast.

Han starter med tegninger og prøvetrykk for skipsutgaven, men det som virkelig er interessant er å se hvordan han er kommet frem til bruks-seriemotivene og Europamerket.

Det er virkelig fasinende å se hvordan professor Holm arbeider seg stadig fremover mot enklere og klarere og stringentere utforming — hvordan uvesentlige og skjemmende ting blir skallet av etter hvert som arbeidet skrider frem. Utstillingen er en bekreftelse på at det å lage et godt frimerke likefullt som å grunnlegge Roma ikke er gjort på en dag, og det er å håpe at alle frimerkesamlere som har anledning til det besøker utstillingen — da får de et bedre grunnlag til å uttale seg for og imot de nye merkene våre.

En ting som er opplagt er at Postmuseet straks må sikre seg disse kortongene — det er av absolutt største verd at de blir tatt vare på for ettertiden. Derfor byråsjef Tommelstad — ta straks kontakt med professor Holm. Adressen er NTH, Trondheim.

*

Ved en utstilling som denne har vi for en gang skyld anledning til å se hvordan et frimerke blir vurdert ut fra et kunstnerisk standpunkt, og vi vil her gjengi en del uttalelser fra bergenske kunstkritikere.

R. J. i Bergens Tidende:

Bare lek? Her passer det å vise til de syv store kartonger med til sammen et dryss av utkast til frimerker, bl. a. premierte utkast fra europeiske tevlinger. Fra de første innfall, hastig notert på baksiden av et aerogram, følger man en prosess som ifl. oppgavens art ganske visst skjer i mer tuktet orden, men som via assosiasjoner underveis utvider og utvikler seg til et krystallklart og forenklet resultat.

Ole Rønning Johannessen

i Norsk Rikskringkasting, Bergen II:

Men på ett felt har Arne E. Holm fått boltre seg ganske bra i de senere år, nemlig som frimerketegner, og her har han etter min mening utført fine ting, helt fremragende ting.

Og her kommer «pedantens» samtlige egenskaper til sin fulle rett i den minuttige nøyaktighet, den rette strek og de harmoniske forhold, hans vakre skrift, sansen for bokstaver og tall, og fremfor alt: evnen til å kunne tegne i stort, slik at det gir den tilsktede virkning i smått.

Og monteringen viser til fulle alt det arbeid, alle de omtanker og planer som ligger til grunn for selv de enkleste ting. Jeg tror nok jeg tør si så meget at vi aldri har hatt en finere frimerketegner i dette land enn Arne E. Holm. Han har lansert og utført de fleste serier som Postverket har gitt ut i de senere år. Og nok en gang ser vi hvilke enorme fordeler det tegnede frimerke har i forhold til frimerket med reproduserte fotografier av ett eller annet likegyldig portrett, personen være så betydningsfull den være vil. Hans prisbelønte Europa-frimerke synes jeg for min del intet om, men de andre utkastene var kan hende enda verre.

The Royal Philatelic Collection

Av Sir John Wilson, Bart., K. C. V. O.

I 1952 utkom verket *The Royal Philatelic Collection*, beskrivelsen av kong Georg V's enestående samling England og engelske kolonier. Boken var i praktbind — det sies at et geiteskinn gikk med til innbinding av hvert eksemplar — og prisen var slik at kun et fåtall alminnelige samlere hadde råd å skaffe seg boken.

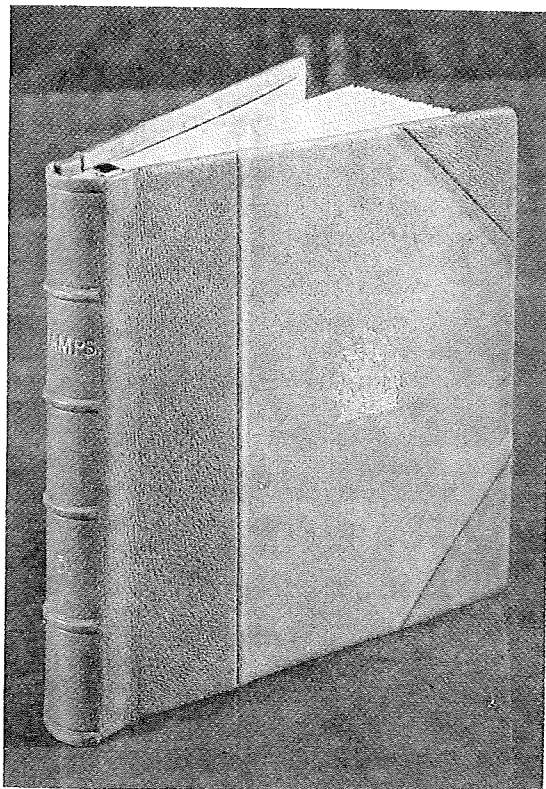
Nylig overtok det engelske tidsskriftet *Stamp Collecting* enesalget av katalog-delene i dette verk, og samtidig begynte en artikkelserie i SC hvor man gjenga innledningen fra verket. Det handler om kong Georg V's liv som frimerkesamler, og hvorledes han bygget opp «Den Røde Samling» som den kalles. Den er montert i 350 bind, og tilhører i dag Dronning Elisabeth II.

Redaktørene fant at historien også måtte være av interesse for NFT's lesere og vi tok kontakt med redaktør Kenneth F. Chapman i *Stamp Collecting*. Han stilte seg meget velvillig til spørsmålet om oversettelse av artikkelserien i *Stamp Collecting*, og ga oss også adressen til redaktør Nicolas Bentley i Heron Books Ltd, som i dag eier copyrighten til verket. Ved disse to herrers hjelp ble også den nødvendige tillatelse fra autoritetene i Buckingham Palace ordnet, og det er derfor takket være disse instanser at vi i dag kan bringe første del av historien om frimerkesamleren Kong Georg V av England, den heter,

H. M. Kong Georg V's utvikling som filatelist

I 1864 ble det gitt ordre til firmaet Perkins Bacon & Company, som på den tid var regjeringens trykkere, om å fremskaffe eksemplarer av verdens første frimerke One Penny Black. Denne ordre på merker som ikke hadde vært i bruk siden 1841 er den tidligste indikasjon man har for at noen av medlemmene av den kongelige familie var interessert i frimerker, idet merkene ble bestilt «for noen yngre medlemmer av kongefamilien». Disse «Royal Reprints» (kongelige nytrykk) som de vanlig kalles ble selvsagt ikke produsert med de samme trykkplater som One Penny Black. Merkene er derfor i virkeligheten offisielle imitasjoner, men man har aldri klart å konstatere for hvilket medlem av kongefamilien de ble bestilt. Det er meget mulig at hertugen av Edinburgh, den senere hertug av Sachsen-Coburg-Gotha var en av de interesserte, han var i hvert fall en meget interessert samler. I mange år, helt frem til sin død i 1900 var han Ærespresident for the Philatelic Society, London.

Hans samlinger ble kort før hans død kjøpt av broren, Prinsen av Wales, som ga disse til hertugen av York. Samlingene finnes derfor i dag i den kongelige frimerkesamling, om enn ikke som selvstendig enhet. Noen av samlingenes sjeldenheter ble stilt ut på London-utstillingen i juli 1897 av hertugen av Sachsen-Coburg-Gotha, men bare fire frimerker kan i dag identifiseres med sikkerhet som merker fra dette utstillingsobjekt. Det er et ubrukt enkeltmerke av Hong-Kong 96 c gulbrun, utagget 1sh New Zealand med vannmerke NZ, St. Christopher 1 d lilla-

rosa, vannmerke krone over CA, og Sierra Leone 6 d utagget (ubrukt). Der fantes også i utstillingsobjektet et Canada 12 d, men dette er ikke identisk med noen av de to eksemplarer som i dag finnes i den kongelige samling.

Uansett hvem som hadde fordelen av nytrykkene av 1 d Black, ser det ikke ut som om det i noen større grad har vært medlemmer av den kongelige familie. De eksemplarer av «The Royal Reprints» som i dag finnes i den kongelige samling kan i hvert fall ikke med sikkerhet føres tilbake til hertugens samling, og de to beste eksemplarer vet man er kjøpt senere. Sannsynligheten taler for at hertugen, i likhet med de aller fleste samlere i 1864, var tilfreds med et enkelt eksemplar av nytrykket i sine samlinger.

Det antas i dag at det var hertugen som først vekket frimerkeinteressen hos prins Georg av Wales (som senere ble hertug av York, hertug av Cornwall og York, prins av Wales og Kong Georg V). Hertugen av Sachsen-Coburg-Gotha var den første som gjorde datidens frimerkesamlere kjent med nevøens interesse for frimerker. Det gjorde han i den talen han holdt ved åpningen av den første frimerkeutstilling i London, 19. mai 1890 med ordene: «I dag seiler prins Georg av Wales — muligens er han allerede seilt — fra Chatham (marinens kadettskole, red.) ombord i «Trush» til den kommando han er blitt utnevnt til. Jeg er overbevist om at dere alle vil

være med meg og ønske ham hell og lykke på ferden. Han er også en ivrig frimerkesamler, og jeg håper han vil komme hjem med riktig mange nyervervelser til samlingen fra Nord-Amerika og de vestindiske øyer».

På denne ferden, og på alle sine senere reiser i det britiske imperiet var prinsen alltid på utkikk etter merker, og det ble i tidens løp mye han på denne måten tilførte sine samlinger.

Som de fleste samlere på den tid begynte også prinsen som general-samler, og tok med både frimerker og helsaker fra alle land. Alt dette monterte han i fortrykksalbum, men etter noen år fant han at det ble et altfor stort felt å overkomme. Han besluttet seg da for å begrense sine samlinger til det britiske imperium og protektoratene. Senere i 1910 ga han sin samling helsaker, vesentlig på grunn av vanskelighetene med å montere disse på en tiltalende måte, til the Royal Philatelic Society, London. Han beholdt imidlertid en del av materiellet fra England (Storbritannia).

I det filatelistiske bibliotek i Buckingham Palace finner man et eksemplar av Stanley Gibbons verdens katalog fra 1891. Denne katalog ble spesielt bunnset for ham i marokkansk geiteskinn, og katalognumrene er kryssset med rødt blekk for de merker han da eiet. Det fremgår tydelig av katalogen at han allerede den gang måtte ha samlet i flere år, men selvsagt kan det tenkes at kryssingene, er gjort en tid etterat katalogen ble utgitt. Sikkert er det i hvert fall at merker som 54 og 108 paras fra Moldavia er begge kryssset ut, likeså er alle de sveitsiske kanton-merker, unntatt de to Zürich-merker, men inkludert «Dobbelgenfen» og 4 c fra Vaud, som det den gang ble kalt, også utkryssset. Dette var ikke merker som man kunne finne i en nybegynners samling selv dengang. Muligheten er selvsagt til stede for at noen av de utkryssede merker ikke var ekte originalmerker, men vi må anta at det er helt usannsynlig at han ville være tilfreds med å eie datidens rariteter uten først å ha forvisset seg om at disse sto for enhver kritikk.

I 1891 ble det på hans vegne rettet en henvendelse til the Philatelic Society, London for å få kjøpe et eksemplar av foreningens nylig utgitte håndbok om frimerkene fra de vestindiske øyer. Foreningen besluttet at man skulle binde inn et eksemplar spesielt for ham og tilby ham dette som gave.

I 1893 gjorde han kjent at han ønsket å bli medlem av the Philatelic Society, London, og han ble med akklamasjon valgt til æres-vise-president. Hertugen av Edinburgh var på det tidspunkt æres-president. Det kan være av interesse å merke seg at assisterende sekretær i foreningen, J. A. Tilleard var mannen som foretok introduksjonen. Det er mulig at Tilleard allerede da var hertugen av York's filatelistiske rådgiver, sikkert er det at Tilleard ble kongens første filatelistiske rådgiver, og fra kroningen i 1910 til Tilleards død i 1913 var han ansatt som «Philatelist to His Majesty».

I 1893 giftet hertugen av York seg. Hans samtidige i the Philatelic Society ga ham frimerker i bryllupsgave. På grunn av tidsnød ble det ikke anledning til å ta kontakt med foreningens medlemmer i de fjernerliggende land, men samlere i Europa såvel som i Canada og USA sendte sine tilskudd til bryllupsgaven. I alt var det mere enn

et hundre medlemmer som svarte på oppfordringen fra foreningen og mere enn 1500 nye merker ble tilført samlingene. Man la særlig vekt på at merkene i gaven var av interesse for samlingene. Gave-albummet ble særskilt fremstillet, bundet i marokkansk geiteskinn, og foruten en liste over de glade givere, foran i albummet, var det også en fortegnelse over merkene bakerst i albummet. De fleste av datidens kjente filatelister var med på gaven, og blant de mest kjente kan nevnes Frederick Breitfuss og Phillip La Renotiére von Ferrari.

Først av de engelske samlere sto Jarlen av Kingston, foreningens president, og et av the «honorary fellows» (en slags æresmedlemmer), J. N. Keynes (far til den berømte Lord Keynes), som overlevet gavedagen med hele 56 år. Alle frimerkene, med unntagelse av russisk lokalpost, ble etter hvert fjernet fra gave-albummet. Antageligvis hadde ikke hertugen noe album som hadde plasser for de russiske lokalmerker, men han skilte seg aldri med albummet eller de russiske merker, og begge deler finnes fremdeles i det filatelistiske bibliotek i Buckingham Palace.

En utstilling av frimerkene fra de vestindiske øyer ble arrangert i 1893 i the Philatelic Society's lokaler i Arundel Street i London. Her deltok hertugen av York med utvalgte deler fra Bermuda, British Guiana, Trinidad og Turk's Islands, for først- og sistnevnte var han den eneste utstiller. Dette var første gang han stilte ut sine merker, og helt frem til sin død lånte han alltid ut fra sine samlinger til the Philatelic Society's utstillinger. På utstillingen i 1893 viste han bl. a. et sett av de daværende bruksmerker fra Trinidad, alle med overtrykk 9 d. Disse merker hadde en særlig tilknytning til ham selv — idet de ble utgitt av Postverket på Trinidad til minne om hans besøk på øya ombord i «Trush» i februar 1891.

Fortsettes neste nr.

The Royal Philatelic Collection

- Del 1: *Storbritannia og britiske områder i Europa*, 74 tekstsider, en fargeplansje og 16 sort/hvit plansjer kr. 200.— (£ 10).
- Del 2: *Britiske områder i Amerika*, 48 tekstsider, tre fargeplansjer og 8 sort/hvit plansjer kr. 100.— (£ 5).
- Del 3: *Britiske områder i Afrika*, 63 tekstsider, to fargeplansjer og 8 sort/hvit plansjer kr. 100.— (£ 5).
- Del 4: *Britiske områder i Asia*, 62 tekstsider, en fargeplansje og 8 sort/hvit plansjer kr. 100.— (£ 5).
- Del 5: *Britiske områder i Australia og Stillehavet*, 75 tekstsider, to fargeplansjer og 8 sort/hvit plansjer kr. 100.— (£ 5).

Bestillinger til NFT's Redaksjon, Boks 49, Minde.

Prefilatelí-katalogen

av

Torsten Ahlström og F. C. Moldenhauer jr.

43. T(h)rondhjem

Type I

A. Utenlandsbrev.

Tidligst kjente dato
Senest kjente dato
Sjeldenhetsgrad

Poststed opprettet før 1814.

Poststempel utlevert 1848.

Det kjennes to stempler i bruk før 1/1-1855.

Diam. 23,0 mm.

Type I innskrift **TRONDHJEM**.

Stempelfarge

SVART	BLÅ	ANMERKN.
17/6-1848	11/2-1850	
13/8-1850	frimerketiden	
R 4	R 3	

B. Innenlandsbrev.

Tidligst kjente dato
Senest kjente dato
Sjeldenhetsgrad

2/3-1849*	5/5-1849	GRØNN
16/8-1850	frimerketiden	11/5-1852
R 4	R 3	

* Man kjenner **utklipp** med sort dato 20/2-1849.

Type II

A. Utenlandsbrev.

Tidligst kjente dato
Senest kjente dato
Sjeldenhetsgrad

Poststempel utlevert tidlig 1849.

Diam 24,0 mm.

Type II innskrift **THRONDHJEM**.

Stempelfarge

SVART	BLÅ	ANMERKN.
ikke kjent	14/9-1849	
	?	
	R 3	

B. Innenlandsbrev.

Tidligst kjente dato
Senest kjente dato
Sjeldenhetsgrad

20/2-1849	17/3-1849	GRØNN
31/7-1850	frimerketiden	14/6-1850
R 4	R 3	

Man kjenner et brev datert Tromsø 19/7-1850 — stemplet sort type I Trondhjem på forsiden 23/7-1850 og sort type II Throndhjem 26/7-1850 på baksiden.

44. Tvedestrand

Poststed opprettet før 1814.

Poststempel utlevert 1848.

Det kjennes kun et stempel brukt før 1/1-1855.

Diam. 24,5 mm.

A. Utenlandsbrev.

Tidligst kjente dato

Senest kjente dato

Sjeldenhetsgrad

Stempelfarge

SVART

ikke kjent

BLÅ

ikke kjent

ANMERKN.

B. Innenlandsbrev.

Tidligst kjente dato

Senest kjente dato

Sjeldenhetsgrad

GRØNN

20/1-1849

12/4-1850

31/1-1849

19/2-1849

frimerketiden

4/10-1850

R R

R 5

R 6

45. Tønsberg

Poststed opprettet før 1814.

Poststempel utlevert 1848.

Det kjennes kun et stempel brukt før 1/1-1855.

Diam. 23,0 mm.

A. Utenlandsbrev.

Tidligst kjente dato

Senest kjente dato

Sjeldenhetsgrad

Stempelfarge

SVART

ikke kjent

BLÅ

27/3-1854
frimerketiden
R 3

ANMERKN.

B. Innenlandsbrev.

Tidligst kjente dato

Senest kjente dato

Sjeldenhetsgrad

GRØNN

5/2-1849

12/4-1849

20/8-1849

20/3-1849

frimerketiden

7/5-1851

R 6

R 2

R 3

46. Ullensager

Poststed opprettet før 1814.

Poststempel utlevert 1853(?)

Det kjennes kun et stempel brukt før 1/1-1855.

Diam. 24¼ mm.

A. Utenlandsbrev.

Sjeldenhetsgrad

Senest kjente dato

Sjeldenhetsgrad

Stempelfarge

SVART

BLÅ

ANMERKN.

ikke kjent

ikke kjent

B. Innenlandsbrev.

Tidligst kjente dato

18/5-1853

ikke kjent

kun få

Senest kjente dato

?

brev kjent

Sjeldenhetsgrad

RR

Man har ikke helt klart for seg når Ullensager fikk utlevert stempel og hvorfor, og man er **ikke** overbevist om at stemplet er brukt prefilatelistisk.

47. Vadsø

Poststed opprettet før 1814.

Poststempel utlevert 1852.

Det kjennes kun et stempel brukt før 1/1-1855.

Diam. 23,0 mm.

A. Utenlandsbrev.

Tidligst kjente dato

SVART

BLÅ

ANMERKN.

Senest kjente dato

ikke kjent

ikke kjent

Sjeldenhetsgrad

B. Innenlandsbrev.

Tidligst kjente dato

ikke kjent

31/7-1852

Senest kjente dato

frimerketiden

Sjeldenhetsgrad

R 5

48. Vardø

Poststed opprettet før 1814.

Poststempel utlevert medio 1854.

Det kjennes kun et stempel brukt før 1/1-1855.

Diam. 24.0 mm.

Håndskrevet Vardø kjent på brev stemplet

Tromsø 19/9-1854.

A. Utenlandsbrev.

Tidligst kjente dato

Senest kjente dato

Sjeldenhetsgrad

Stempelfarge

SVART

BLÅ

ANMERKN.

ikke kjent

ikke kjent

B. Innenlandsbrev.

Tidligst kjente dato

Senest kjente dato

Sjeldenhetsgrad

ikke kjent

28/12-1854*

Brev med

frimerketiden

stempel Vardø

RR

er ukjent

* Det kjennes et blått avtrykk av Vardø's stempel fra 28/12-1854, på et lite brevstykke som dessuten er transittstemplett Alten 17/1-1855 i blått.

49. Øster-Riisør

Poststed opprettet før 1814.

Poststempel utlevert 1848.

Det kjennes kun et stempel brukt før 1/1-1855.

Diam. 24.0 mm.

A. Utenlandsbrev.

Tidligst kjente dato

Senest kjente dato

Sjeldenhetsgrad

Stempelfarge

SVART

BLÅ

ANMERKN.

4/9-1849

ikke kjent

R 5

B. Innenlandsbrev.

Tidligst kjente dato

Senest kjente dato

Sjeldenhetsgrad

13/3-1849

27/8-1850

17/2-1850

frimerketiden

R 4

R 3

De prefilatelistiske stempler fra CHRISTIANIA

På side 137/38 i NFT nr. 7/63 hadde vi et kommentar til en artikkel i Frimerke-Kontakt av S. Løkeberg. Vi tok den gang ikke noe hensyn til de hypoteser Løkeberg hadde fremkastet, nemlig at enkelte av Christiania-stemplene bare syntes å forekomme brukt på ukedagen torsdag. Hans teori på dette felt syntes oss så løst begrunnet, og at vårt standpunkt den gang var riktig viser seg i dag. Det foreligger mere enn tilstrekkelige bevis for at torsdagen ikke har noe sær-betydning når det gjelder bruken av de forskjellige Christiania-stempler.

Christiania åttekanten-type I. Vi erklærte oss i nevnte artikkel enig med Løkeberg når det gjaldt bruk av det åttekantede stempel — og at det ikke kjentes runde stempelavtrykk brukt på de datoer hvor åttekanten hadde vært i bruk. Som vi antok skyldes denne teori manglende studium av det materiale som var til disposisjon. En samler har nå gjennomgått sitt materiell for om mulig å finne bevis for at Løkebergs teori ikke var riktig — og vedkommende har hatt hellet med seg. Vi har fått forelagt oss et prima avtrykk av det runde Christiania-stempel type IV-primær (gjengitt på s. 138) med datoen 5/2—1849, nettopp en av de datoer hvor man kjenner det åttekantede stempel.

Christiania-typene III og IV — såvel primære som sekundære.

I vår artikkelserie om de prefilatelistiske stempler var Christiania Type III — som nå altså har betegnelsen type III primær — oppgitt kjent brukt i tiden 12/2—1849 til 9/3—1849, disse datoer er uendret, men vårt type IV — som nå har betegnelsen type III sekundær — var kjent fra 10/5—1849. Denne dato er nå, som et resultat av de siste oppdagelser flyttet fram til 16/3—1849, slik at omgraveringen av stempelet fra type III primær til type III sekundær må ha foregått i dagene 9/3—16/3—1849.

Vår type V, som altså nå er type IV sekundær var i vår artikkelserie oppgitt med tidligste kjente dato til 31/7—1849, denne dato er nå flyttet fram til 6/4—1849. Den primære type IV — som altså var gjengitt på side 138 kjennes foreløpig brukt i tidsrommet 5/2—1849—8/3—1849, men det er vel meget sannsynlig at intervallet også for type IV's vedkommende vil kunne reduseres ytterligere etter hvert som samlere får gått gjennom sitt materiell. Det er meget lite sannsynlig at det har tatt synderlig lengere tid å omgrave stempel type IV fra primær til sekundær enn det har tatt for type III's vedkommende.

I dette, eller februar-nummeret av NFT kommer så slutten av første del av prefil-katalogen, idet vi da har gjengitt detaljer for de poststeder som hadde fått utlevert stempler før 1/1—1855, og som man kjenner til i dag (49). Mulig kan der teoretisk eksistere flere steder som har fått stempel før frimerket ble utgitt — men disse kjenner man i hvert fall ikke til i skrivende stund. Vi fortsetter så i de nærmest følgende nummer med detaljer for stemplene for omkarteringskontorene, Nordland, Sandøsund, Svinesund og Vallø, og slutter så forarbeidene med en oversikt over de kjente skips-avstempler fra den «prefilatelistiske periode», nemlig for skipene Bergen, Constitutionen, Halden og Viken, som er de eneste man kjenner til foreløpig.

Vi er allerede begynt å bringe orden på alle de nye detaljer som er kommet inn for de forskjellige stempler, slik at vi kan være klar til å sette særtrykket i arbeide så snart den siste artikkel er offentliggjort i NFT. Der er kommet mange nye dato-opplysninger inn fra interesserte samlere, men vi er ikke et øyeblikk i tvil om at det ennå er mange som ikke har latt oss få kjennskap til de stempler de sitter inne med. Vi retter derfor igjen en siste og inntrengende anmodning til alle interesserte samlere, om at disse snarest lar oss få detaljer om de prefilatelistiske stempler de har som måtte ha tidligere eller senere stempel-datoer enn det vi har anført i våre artikler. Det må jo være i alles interessertes interesse at særtrykket inneholder så korrekte og fullstendige opplysninger som overhodet mulig — og det vil gå mange år før en ny prefilateli-katalog blir trykket opp igjen.

Foruten nye detaljer om stempeldatoer vil særtrykket også inneholde kart over Norge med inntegnet alle de «prefilatelistiske» poststeder, og også en oppgave over folketallet på de forskjellige steder som hadde stempel. Folketallsoppgavene gjelder årene 1835, 1845 og 1855 — hvor det var landsomfattende folketellinger.

For å få en oversikt over det opplag som skal trykkes av særtrykket — og dette opplag blir meget begrenset — vil vi være meget takknemlige for å få innsendt bestillinger på særtrykket så snart som mulig — disse bestillinger sendes til Redaksjonen, Boks 49, Minde. Vi antar at særtrykket vil koste rundt omkring kr. 10.— og samtlige eksemplar vil bli nummererte. Opplaget blir som nevnt meget begrenset og særtrykket regnes ferdig til utgangen av mai 1964.

T. Ahlström og F. C. Moldenhauer jr.

SMÅANNONSER

«Skævt byttel»

Send 1000 blandede Norge eller Skandinavien. Jeg sender 150 forskj. England med kolonier, eller 200 forskj. Tyskland.

Laursen, Irlandsvej 74, København S., Danmark»

Gir Norge, Europa, Oversjø

ønsker Tyskland.

Schild, Behringstr. 1,

285 Bremerhaven,

Vest-Tyskland.

«**Prisliste** over norske og utenlandske frimerker sendes mot 75 øre i frimerker.

Tom Kallevig, Madserud Alle 33, Oslo.»

SAMLER- OG KLUBBADRESSER

1964-utgaven inneholder bl. a. 50 sider samleradresser med bytteønsker. Dessuten adresser på klubber, tidsskrifter m. m. samt rabattkupong for 1965-utgaven.

I alt 72 sider. Pris kr. 8,— ved forskuddsbetaling til postgirokonto Oslo 770 24 eller pr. postansvisning.

SAMLERKLUBBEN,

Boks 25, Tørvikbygd.

Finland 75 forskjellige finske frimerker, katalogverdi AFA kr. 75,—, nkr. 30,—. 150 forskj., AFA kr. 150,—, nkr. 75,—. Sending er filatelistisk frankerad. Bestillinger jämte likvid innsendes til finsk postgirokonto 92 807.

Erkki Borg, Arbetareg. 4. Helsingfors, Finland.

Frimerkebytteklubb søker medlemmer. Prøveutvalg og regler sendes. Kontingentfri.

Aanen Aanensen, Kvala, Haugesund, Norge.

snakker alle om.

Hvorfor har ikke De også begynt med **VISIR**?

VISIR gir varig beskyttelse.

VISIR er best og billigst i lengden.

Førstedagskonvolutten.

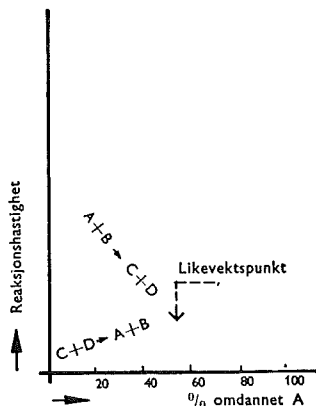
Ny spesialkonvolutt Massevirkningsloven, 35 og 55 øre, 11. mars 1964.

Bestillinger innen 25. februar 1964.

N.F.T.'s FDC-SERVICE, Boks 140, Bergen.

Postgiro nr. 707 63

Guldberg og Waages massevirkningslov 1864—1964

Pris kr. 0,40 pr. stk. eller kr. 1,40 pr. komplett FDC til oppgitt adresse. Abonnement noteres for kommende utgaver.

SAMLERE! BRUK SAMLERNES EGNE KONVOLUTTER

Danmark og Tyskland

fremstiller nu sine frimerker på såvel alminnelig som fluoreserende (lumogen) papir.

De atskiller papirsortene lettest med en original

W O S C O prøvelampe.

Enkel i bruk. Billig i drift.

Pris kr. 30,— + porto kr. 1,—.

RAGNAR BREDA SØRENSEN

Skabosgate 10 — Drammen.

Telefon 83 10 14. Postgiro, 45 813.

Frimerket landets visittkort utad

Under overskriften «Nils Bohr-frimerket» har signaturen E. H. i nr. 9/63 fremholdt tanker og ideer, om vår tids frimerker, som ikke bør bli stående uimotsagt.

La oss for det første være enige om at frimerket i dag ikke er det samme som for 100 år siden. Det har foregått en utvikling også med hensyn til frimerkets oppgave — vi må se i øynene at det, i forholdenes medfør, i vår tid foruten sin oppgave som postalt frigjøringsmiddel i utstrakt grad tjener til å drive propaganda for vedkommende land, gjøre verden oppmerksom på dets historie, industri, handel, vitenskap og teknikk m. m. Enkelte land har i de senere år tatt frimerkene til hjelp også i sin politiske propaganda, dessverre.

Dette faktum er forankret i selve tiden, den forlanger noe annet av frimerkene i dag enn den gang de eldre av oss begynte å samle på disse små papirlappene, som den gang stort sett viste sifre, våpen, regenter som motiver.

Med de mange forskjelligartede motiver frimerkene i dag utstyres med blir samlerhobbyen mere allsidig, mere jordnær om man tør bruke et slikt uttrykk i forbindelse med filatelen. Ens interesse for å lære andre land å kjenne, om det enn bare kan skje pr. frimerke, intensiveres — det kan neppe sies at tallsifre, posthorn, vanlige statsvåpen o. l. taler noe større til fantasien hos alle samlere som kommer til nu og i fremtiden. Utviklingen lar seg ikke skru «tilbake til naturen» — og med det mener vel innsenderen at man skal gå tilbake til de «klassiske» utforminger av frimerkene som var enerådende i forrige århundre.

En slik målsetting er etter min oppfatning fullstendig illusorisk og tjener intet formål. Vil man la filatelen avgå ved døden, så er det bare å følge E.H.s råd. Dermed vil jeg ikke ha sagt at man ikke må unnlate å gjøre hva gjøres kan for å demme opp mot frimerkeflommen. Det vil si først og fremst alle unødvendige emisjoner. For eksempel alle de s.k. «internasjonale utgaver»: flyktninge-hjelpen, malaria-merker, sultmerker, røde-kors 100 år og mange flere, serier som under humanitetens maske skader vår hobby på det alvorligste ved den spekulasjon de fører med seg. Hvis hver eneste samler i verden ville støtte FIP i bestrebelsene for å få slutt på denne utglidning ville vi gjøre vår hobby en større tjeneste enn å forsøke å skru utviklingen «tilbake til naturen.»

Når E. H. i sin oppfordring til filatelister om å «delta aktivt for å fremelske gode og typiske uttrykk som skal prege de postale hjelpemidler» tar for seg det nylig utsendte Nils Bohr-frimerket og omtaler det på den måten som gjort i vårt tidsskrift, synes jeg han skyter totalt over mål. — Det er både riktig og naturlig at geniet Nils Bohr hedres med minnefrimerker fra sitt land i anledning av at det er 50 år siden han offentliggjorde sin atomteori, som, uansett fra hvilken side man betrakter problemet, åpnet — og åpner — uanede muligheter for vår verden. At Grønland er med å hedre ham er heller ikke rart —

han oppholdt seg deroppe i lengre tid, som forsker, og er æresborger av byen Narssaq. Visittkortet utad — frimerket — presiserer for all verden at atomforskeren Bohr kom fra et lite land, men hans innsats tilhører verden. — Hvis mottakeren av en «Bohr-hilsen» fra vårt kjære naboland ikke reagerer på annen måte enn å «nikke gjenkjennende og si» ja, den skøiørn Bohr — han har vel bare ment å si hvæ — bæh —> syns jeg for min del vedkommende er å beklage. For øvrig vil jeg tillate meg å påpeke, at den slags «anmeldelse» av et frimerke i et fagtidsskrift ikke passer. Man driver ikke gjøn med et minnemerke for et stort menneske og en genial forsker på den måte.

Det vakre merket med det fine og levende portrett — jfr. norske merker, — av Nils Bohr forsvarer fullt ut sin soleklare plass i en Danmarkssamling — uansett hva E. H. mener, like- som det vil være nødvendige ledd i atskillige temasamlinger hvor områder som tangerer Bohrs liv og virke behandles. (Nobelpristakere, Fysikk, Elektrisitet, Atomforskning).

Odd Graham.

Tidlig bruk av 4 skilling Oscar

Fra Conrad Odden, Indianapolis, USA, har vi fått forelagt ovenstående 4 skilling Oscar blekkannullert Opdal 28/1—1856. Hvorvidt det her dreier seg om faktisk bruk i januar 1856 er vel høyst tvilsomt, men merket er vel et godt eksempel på at poståpneren på Opdal selv den 28. januar ikke hadde kommet i vane med å skrive det nye årstall, nemlig 1857!

Munch-merkene

Redaksjonen har fått en hel del brev fra lesere som med større eller mindre begeistring gleder seg over Munch's bilder. Det de fleste da fester seg ved er det kjente maleri «Pigerne på Broen» som fremstiller en scene fra Åsgårdstrand.

Vi må dessverre skuffe våre skarpsindige lesere — og gjøre uttrykkelig oppmerksom på at samtlige gjengitte Munch-produkter på årets frimerker er 100 % korrekte — og at ingen av disse gjengir speilvendte malerier.

Saken er meget enkel, Munch har av en eller annen grunn laget tresnitt med praktisk talt samme motiv som sine malerier, og gitt disse navn som til forveksling ligner maleriens titler — således gjengir ikke 90 øren maleriet «Pigerne på Broen», men tresnittet «Pigerne på Bryggen». Tresnittene har samme motiv som maleriet, men speilvendt. Den meget skarpe leser vil ved sammenlikning av 90 øren også finne at den nærmeste av pikene på moloen i Åsgårdstrand vender hodet en annen vei på frimerket enn hun gjør på maleriet.

Om vi kommer med en vårofferte?

Midt i julerushet spurte kundene ofte om vi skulle komme med en offerte til våren. Samlerne setter pris på disse offertene som har så mye å gi på forskjellige måter, blant annet en god orientering om markedsforholdene.

Vi har svart at

vi skal forsøke å få det til.

1963 slo alle tidligere omsetningsrekorder. Antall medarbeidere i FH og vår en grosavdeling vokste til **37 fast ansatte**. Dette til tross for at vi ikke har vårt eget trykkeri (hvilket ville være naturlig med tanke på bl. a. de 25.000 Store Facit og 16.000 Lille Facit samt FH-Nytt som nå har nådd et opplag på 39.300 eksemplarer for desembernr.).

Vi gleder oss over utviklingen **og kjenner vårt ansvar** og vil fortsatt gjøre vår innsats innen og for filatelia – like stor som før.

Mens vi venter på offerten er det grunn til å fortelle at vi er **godt rustet til å møte selv de mest kravstore forespørsler**. Til disposisjon står f. eks. for Sveriges vedkommende: **skilling banco-brev**, hvorav 100-vis 4 skillinger, samt 6, 8 og 24 skilling banco i forskjellige kombinasjoner. **Hele brev** som blir mer og mer etterspurt over hele verden er sterkt representert. Vi har store lagre **gammelt Sverige i luksus- og praktkvalitet – den velkjente FH-kvaliteten**. Alt nyere Sverige fra komplette lagre.

Norge: Fra USA ble nylig innkjøpt en meg et pen Norgesamling med blant annet et par hundre nr. 1. Vår beholdning **Norge** er bedre enn på mange år.

Danmark: De kan få det aller meste, bl. a. blokker av de eldre bedre merker.

Finnland: Dette land har hatt vår særlige oppmerksomhet helt fra starten. Lageret er meget representativt og starter bl. a. med ustemplede ovalmerker 1856.

Island: Fremtidslandet innen Norden-gruppen. Tross en konstant stigende etterspørsel er vi glad for å kunne levere det meste — ja, vårt lager er virkelig verd å se.

Europa for øvrig: En stor, verdifull og meget vakker beholdning i særdeleshet av eldre emisjoner. En offerte har i lengre tid vært under forberedelse, men tiden rekker dessverre ikke til alt.

Det er all grunn å passe på for alle som vil komplettere sine samlinger. Aldri før har våre lagre vært så verdifulle. Og vi fortsetter å kjøpe – som vanlig. Vi vil ha beste kvalitet og store objekter. Kontant betaling. Diskresjon. Vår store omsetning gjør at vi kan betale aller høyeste markedspris.

FRIMÄRKSHUSET AB

Mäster Samuelsgatan 3, Stocholm C.

BOKHYLLEN

Editors of philatelic works are requested kindly to send review copies to the following address:

Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezensionsexemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:

Norsk Filatelistisk Tidsskrift,
Redaksjonen,
P. O. Box 49, Minde—Bergen,
(Norway, Norwegen).

Stanley Gibbons *Two Reigns* 1964, utgitt av Stanley Gibbons Ltd. 391 Strand, London W. C. 2, heftet, format 13 x 20,5 cm, 448 sider, pris 11/6 d + porto.

Med en økning på 800 merker slik at årets utgave inneholder 12.436 merker viser det seg at de engelske kolonier også er kommet med i frimerkegaloppen. At området er populært blant samlere fremdeles, illustreres vel best ved at Gibbons øket opplaget i fjor med 20 %, og likevel var dette opplaget utsolgt før sommeren.

Alle de siste koloniutgaver og nye kolonierområder er tatt med, og prisene viser fortsatt stigning fra den røde Gibbons som kom ut i høst.

For alle samlere av merkene utgitt under George VI og Elizabeth II er katalogen et uunnværlig hjelpemiddel.

Det Danske Post- og Telegraf Museum 50 år

Den 3. november regner det danske post- og telegrafmuseum som sin stiftelsesdag, og kunne altså i 1963 se tilbake på 50 års eksistens. Til jubileet har man sendt ut en nydelig trykksak med beretning om museets opprettelse og skiftende tilværelse i de femti år. Beretningen er rikt illustrert med bilder av samlingenes skatter — ingen frimerker — men desto mere post- og telegrafhistoriske hjelpemidler. Etter å ha fortalt om hvorledes postmester Jens Wilcken Mørch (1841—1917) begynte å samle minner fra det danske postverks historie frem til opprettelsen av museet, og dets mange kamper for egnede lokaler, til det i dag er montert i Vesterbrogade 59, København tar beretningen oss med på en rundtur i samlingene slik de er i dag. Frimerkene blir ikke beskrevet stort, men der er en oppstilling over hvilke samlinger som er i museets eie. De mest bemerkelsesverdige frimerkesamlingene utenom den referanse-samling som er bygget opp ved de merker som tilstilles postverkene fra UPU i Bern, den omfatter i dag 115 000 forskjellige merker, er vel samlingene som er gitt av Hagemann. De omfatter en enestående spesialsamling av Dansk Vestindien, som i tillegg til Museets egen samling helark av alle DVI merker vel gjør den til den største samling DVI som finnes. Dessuten har Hagemann også donert en stor studiesamling av de to-fargede danske merker, såvel skillings- som øre-utgavene. Men også mange andre ypperlige samlinger av Danmarks eldre merker er i årenes løp gitt til museet.

Etter å ha lest beretningen vil vi absolutt anbefale enhver av våre lesere å ta en tur til Vesterbrogade 59 neste gang de er i København — den turen vil de ikke angre på.

Frimerkeforvalteren melder:

FØRSTEDAGSBREV — BRUTTOOPPLAG AV FRIMERKER.

Til underretning meddeles at antall ekspederte førstedagsbrev med de siste frimerkeutgaver er:

«EUROPA»-merkene	14/9	— 1963:	70.512 stk.
«TEKSTIL»-merkene	24/9	— 1963:	32.789 »
Bruksfrimerkene	5/11	— 1963:	25.536 »
«MUNCH»-merkene	12/12	— 1963:	47.071 »

Bruttoopplagene for de siste frimerkeutgaver i 1963 er:

F.A.O. «Mot sult»	25 øre:	3.670.200
	35 »	4.270.200
	50 »	7.597.600
IVAR AASEN	50 »	6.410.000
	90 »	1.840.000
EUROPA 1963	50 »	4.550.000
	90 »	1.657.500
TEKSTIL	25 »	2.525.000
	35 »	2.750.000
	50 »	4.375.000
MUNCH	25 »	4.575.000
	35 »	4.090.000
	50 »	7.315.000
	90 »	2.497.500

Jeg beklager at jeg i siste brev har gitt Dem feil opplagstall for «Nord-Norge»-merket à 50 øre. Det riktige opplagstall for dette merket skal være: 5.160.000.

Med hilsen

H. Korstvedt.

VIRGO BAY

Vi har fra flere lesere fått svar på et av våre spørsmål i nr. 10/63 Virgo Bay heter i dag Virgo-hamna og stedet ligger på nordsiden av Danskeøya ved det nordvestre hjørne av Vest-Spitsbergen. Den 11. juni 1897 startet svensken André på sin ballongferd og stedet er da også oppkalt etter Andrés fartøy «Virgo». I 1909 brukte amerikaneren Walter Wellmann Virgo-hamna som startsted for sitt mislykkete forsøk på å nå Nord-polen med luftskip. En av innsenderne antar at 10 øres merket vi gjenga i nr. 10/63 kan være stemplet av Wellmann-ekspedisjonen.

PHILATEC - PARIS 1964

Til utstillingen i Paris i sommer har utstillingskomiteen anmodet Arnstein Berntsen om å tre inn i juryen. Anmodningen er etterkommet.

WIPA - WIEN 1965

Som norsk representant for Wipa 1965 har Norsk Filatelistforbund oppnevnt F. C. Moldenhauer jr.

Vår 115. Frimerkeauksjon

hadde en rekordomsetning på

N. kr. 3.250.000.—

Vi ber om omgående innsendelse av objekter til vår store vinterauksjon.

Vår auksjonskatalog kommer de fleste av verdens store filatelister ihende. Vi garanterer for de best mulige salgsresultater.

Fastsettelse av minstepriser til begge parter tilfredshet skjer alltid før auksjonen.

Salgsprovisjon 15 o/o.

Forskuddsutbetaling i en hvilken som helst størrelse på innleverte auksjonsobjekter kan arrangeres.

Auksjonskatalog med beretning og oppgave over oppnådde priser sendes gratis.

EDGAR MOHRMANN & CO.

Hamburg 1 (Tyskland) Speersort 6

Telefoner: 32 64 28 og 33 67 28. Telegramadr.: EDMORO

Bankforbindelser: Commerzbank, Hamburg og Schweizerischer Bankverein, Zürich.

Det verdenskjente frimerkehus som er ledende på det europeiske kontinent.

By- og bygdenytt.

BERGENS FILATELIST-KLUBB

Tradisjonelt bergensk julebord den 10. des. i restaurant Chianti. 38 deltagere. Det var en spesiell begivenhet denne gangen i det formannen F. C. Moldenhauer jr. kunne dele ut 3 gullmerker for 50 års medlemskap og 2 sølvnåler for 25. Gullguttene var Einar Osc. Schou, Finn Amundsen og Sigurd Eide — sistnevnte var dessverre forhindret fra å være til stede. Sølvvet fikk Victor Lindén — sønn av faren som fikk gull i fjor, og Harald Seierstad som hadde forfall. Det var sanger forfattet for anledningen til hver og en av jubilatene og til gjestene — der den enkelte fikk sin velkomst. Talere ved bordet var foruten formannen, F. C. Svendsen og Finn Amundsen. Etter den gastronomiske utskelise kom julenissen på besøk og delte ut gaver til alle mann — store og små gaver — fra engleglans til sjokolade. Toastmaster var Eivind Evensen.

DRAMMENS FILATELIST KLUBB

Møte nr. 368 11. nov. under ledelse av formannen, E. Langerud. 17 medlemmer til stede. Formannen meddelte at Bang-Slettemo var tildelt Nasjonalforeningens hedersmerke for hans store arbeide som styreformann i Tubfrim. Formannen fortalte at klubbens trofaste medlem Birger Engesgaard, Oslo, fyller 80 år den 8. des. Som nytt medlem ble innvotert løytnant Hjalmar Inge Sunde, Heistadmoen.

Deretter gikk man over til torskemiddagen, som er tradisjon på klubbens årssdag. Den ble inntatt i spisesalen. Og etter at medlemmene hadde latt seg Holmsbutorsken smake, takket dr. Gjessing for maten. Det var også et enkelt stjernesudd idet Hartvig Mogensen ble tildelt møtebåndet med den første stjerne.

Så kom kveldens annen store post: Lærer Tungesvig fortalte og viste farge-lysbilder fra en reise i Italia i sommer.

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB.

Møte nr. 539 12/11—63 under ledelse av formannen Johnny E. Pedersen. Formannen ønsket medlemmer av Grimstad Filatelistklubb som var invitert til dette møte samt Odd Graham hjertelig velkommen. Ordet ble deretter gitt til kveldens kåsør Odd Graham som fortalte om utstillingene i Praha og Melusina. Til kåseriet ble der vist fargebilleder og film. Graham holdt oss fengslet i 1½ time. Der ble servert kaffe og rundstykker. Formannen i Grimstad Filatelistklubb takket for innbydelsen og håpet at Kristiansandsklubben kunne komme og besøke dem til våren. Aftenens auksjon ble ledet av M. Berg Thomassen. Mange eldre norske merker kom under hammeren. Der ble omsatt for kr. 617,—. Medlemmene koset seg med en pølster eller leskedrikk mens de studerte utvalgshefter. Til stede på møte var 35 medlemmer og gjester.

Møte nr. 540 26/11—63 under ledelse av formannen Johnny Pedersen. Møtet var arrangert som et propagandamøte. Det var 22 medlemmer og 10 gjester til stede. Formannen åpnet møtet med å ønske gjester og medlemmer velkommen. Munksgaard hadde med seg 2 album fra sin samling Norge og Sverige. Til nye samlere ville han gi det råd at de forsøkte å skaffe seg de dyre merker

først, da det er merker som stadig stiger i pris. De billige merker kan man alltid få tak i til rimelig pris.

Odd Knudsen temasamling Zoologi var også lagt frem til gjennomsyn, men han var dessverre selv forhindret for å være til stede, så samlingen ble anmeldt av Erling Knudsen.

En auksjon ble avholdt ved M. Berg Thomassen. Den innbragte kr. 73,75.

MOSS FILATELISTKLUBB.

Møte nr. 320 den 9. des. 16 medlemmer til stede. Spørsmålet om innkjøp av kvartslampe ble tatt opp på ny og nå under historisk synsvinkel. Det ble besluttet å innhente priser.

Blant innkomne brev var et ønske fra en dansk filatelistklubb om opprettelse av vennskapsforbindelse mellom de to klubber. Det ble vedtatt å sende den danske klubben en hilsen til jul i form av et bildehefte.

Tanntekniker Erling Stark holdt foredrag om bestemmelse av norske frimerker. Det var i første rekke posthornutgavene fra nr. 22 til nr. 55 og forskjellen på Centraltrykkeriets og Knudsens utgaver han gjennomgikk, men også kroneverdiene fra 1907 og 1909 samt tjenestemerker og portomerker. Foredragsholderen ga en meget grei oversikt over kjennemerkene ved de forskjellige utgaver og illustrerte fremstillingen med en rekke førsteklasses fotografiske forstørrelser av de viktigste merkene han omtalte. Etter gjennomgåelsen var det «eksamen». Hver deltaker fikk utlevert 11 av de omtalte merker til bestemmelse, og juniormedlem Marvik fikk fullt hus.

OSLO FILATELISTKLUBB.

Møte nr. 1534, som var fellesmøte med juniorene, ble holdt mandag den 18. nov. under ledelse av formannen, Anders Evensen. Til stede 74 seniorer og 29 juniorer. Som nye medlemmer ble opptatt Kåre Ravnsborg Gjertsen, Høvik og Einar Laurring, Oslo. Deretter overtok juniorformannen, som takket alle seniorene som hadde holdt foredrag for juniorene. Han takket også for alle innkomne gaver som de hadde fått.

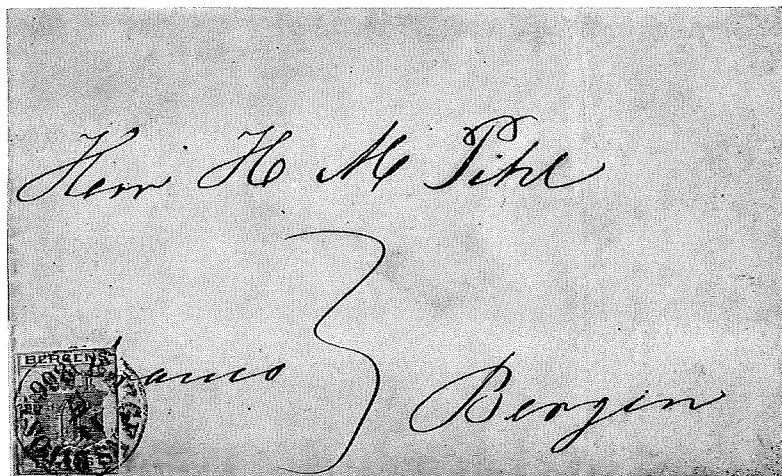
Deretter var det film: Per Høsts «Ekspedisjon til Grønland». Etterpå gikk man over til den tradisjonelle pølsefest. Seniorformannen Anders Evensen ønsket velkommen til bords. Ellers var det taler av tilsynsmannen Thune Larsen og juniorformannen.

Møte nr. 1535 som var julemøte den 9. des. i Holmenkollen Restaurant under ledelse av formannen Anders Evensen. Til stede 24 medlemmer og 10 gjester. 3 nye medlemmer ble opptatt: Isak Fridman, Erik Schibbye, Nils-Erik Ekjord, alle Oslo. Deretter gikk man inn i den gamle spisesalen, som var nyoppusset, hvor et imponerende julebord var dekket. Formannen ønsket velkommen til bords og så gikk man over til aftenens hovedpost som besto i å spise mest mulig.

P. Henrikson hadde laget en festlig sang som på en meget humoristisk måte traff flere av foreningens fremtredende medlemmer. Deretter var det tale av Sommerfeldt og Nickelsen takket for maten. Formannen foretok en morsom gjettekonkurranse med gevinster. Deretter gikk man inn i spisesalen som nå var ryddet og klar for dansen som varte langt ut i de små timer.

Redaksjonen avsluttet 12. januar.

NORGES BYPOSTER og annen norsk lokalpost

«BYPOSTKATALOGEN» av siv. ing. Carl A. Pihl koster kr. 10,— portofritt. Artikkelserien fra N.F.T. er ajourført og særtrykket er dessuten forsynt med 7 helsides gjengivelser av sjeldne Bypost-brev. Begrenset opplag. Bestillinger sendes N.F.T.'s forretningsfører o.r.sakfører *Leiv A. Brecke*, Torggt. 1, Oslo.

FRIMERKER KØBES!

Vi søger til stadighed store velplejede samlinger fra ALLE lande.

Mindre samlinger, udvalgshefter, indstiksbøger etc. med godt indhold.

Fine enkeltmærker og sæt af god kvalitet. Handlerlagre, pakkesamstillinger (lagte eller ulagte), dubletpartier etc.

VI AFREGNER GODE PRISER OG ALLTID KONTANT.

Indsend hvad De ønsker at sælge pr. anbefalet post eller specifikation, og vort tilbud foreligger omgående.

 FRIMÆRKEFORRETNINGEN
Bagerstræde 8, København V. Danmark

Norska frimärken kjøpes kontant

Paket — Massvaror — Serier — Kilovara

Vi har interesse för stora mängder massvaror:

10.000 x 5 olika Norge

10.000 x 10 » »

10.000 x 25 » »

1.000 x 50 » »

1.000 x 100 » »

Om Ni har något av desse partier eller mindre så är vi tacksamme för Eder offert.

Innkjøpsprislista Gratis.

Frimärksaffär LAURI PELTONEN

Hankö — Finland

Herr Per Harald Jensen,
Sportsvn. 2,
Lilleaker.

Adresseforandring meldes til

NFT's forretningsfører
Boks 875,
OSLO

BOKTRYKK

DYPTRYKK

OFFSETTRYKK

BOKBINDERI

KARTONASJEFABRIKK

KONVOLUTTFABRIKK

PAPIRFABRIKK

PAPIR OG KONTORSAKER

EN GROS

FORLAGSVIRKSOMHET

EMIL MOESTUE A/S

Utsalg- og trykksak-kontor

SKIPPERGATEN 38 — 40

ENELEVERANDØR AV FRIMERKER TIL DET NORSKE POSTVERK

PRIS KR. 2.—